

בש"פ 1924/14 - מדינת ישראל נגד יחזקאל גבריאל זוננשוילי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1924/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יחזקאל גבריאל זוננשוילי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א באדר ב' תשע"ד (23.3.14)

בשם המבקשת: עו"ד אייל כהן

בשם המשיב: עו"ד אייל שמחוני

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 27.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 56235-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם מבין המועדים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

עיקרי העובדות לפי כתב האישום

עמוד 1

1. המשיב מואשם בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); שתי עבירות של ניסיון ליבוא סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה בצרוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת כלים לפי סעיף 10 לפקודה; קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא וסעיף 29 לחוק; וכן מתן שירותי מטבע בלא רישום לפי סעיף 11ב(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

2. לפי עובדות האישום הראשון ביום 26.12.2012 נפגש המשיב עם סוכן משטרתי ושוחח איתו בדבר האפשרות שהמשיב ימכור לסוכן כדורים ובהם סם מסוכן מסוג אקסטזי. כשבוע לאחר מכן הודיע המשיב לסוכן כי יוכל להשיג עבורו את הסם, ובלבד שהסוכן ירכוש 200,000 כדורים במחיר של יורו אחד לכדור. המשיב ציין כי לצורך ביצוע העסקה הוא יאלץ לנסוע לחו"ל. ביום 31.12.2012 נפגשו המשיב והסוכן פעם נוספת, והמשיב הציע לסוכן להיות שותפו, ולייבא את הסם כתרכיז חומר פעיל מסוג MDMA ולייצר בארץ את הכדורים. המשיב הסביר כי בדרך זו ניתן יהיה לייצר מספר רב יותר של כדורים, ולהפיק רווח רב יותר, וציין כי יש בידיו מכונה שתוכל לייצר את הכדורים. ביום 21.3.2013 טס המשיב לבלגיה לצורך ביצוע עסקת הסמים, ואף קיבל לידיו את הסמים. במעשיו אלו סחר המשיב בשלושה ק"ג של סם מסוג MDMA וניסה לייבא לישראל שלושה ק"ג של סם מסוג MDMA. לצורך ניסיון זה יצר המשיב קשר עם דיילת אוויר במטרה שתחדיר את הסם לישראל, וכן עם אדם בבלגיה אשר סיפק את הסם.

3. לפי עובדות האישום השני, בסמוך לאחר האירועים המפורטים באישום הראשון החזיק המשיב יחד עם אדם נוסף, הוא הנאשם 2 בכתב האישום, מכונה המשמשת להפקת סם מסוכן שלא בהיתר. ביום 3.2.2013 מסרו המשיב והנאשם 2 את המכונה בצרוף חלקיה לסוכן, והסבירו לו כיצד לייצר באמצעותה כדורי אקסטזי. לפי עובדות האישום השלישי, ביום 2.4.2013 נפגש המשיב עם סוכן משטרתי והשניים סיכמו לטוס לבלגיה לצורך הבאת 5 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA. ביום 17.4.2013 נפגש המשיב עם הסוכן והשניים סיכמו כי העסקה תכלול רכישה של שלושה ק"ג MDMA. ביום 21.4.2013 יצא המשיב את הארץ לכיוון בלגיה. המשיב השתכן בבית קרוב משפחתו המתגורר בבלגיה, הוא הנאשם 3 בכתב האישום. העסקה המתכננת לא יצאה לפועל במלואה, אך בהיותו בבלגיה סחר המשיב בסם מסוג MDMA במשקל 556 גרם, וניסו לייבא אותו לישראל. לפי עובדות האישום הרביעי, המשיב התקשר לאחר ושוחח עימו, ולאחר זמן מה הגיע אדם זה לבית המשיב והציע למכור לסוכן, אשר שהה עם המשיב בביתו, סם מסוכן מסוג הירואין. הסוכן סירב לבצע את העסקה עקב מחירו הגבוה של הסם. סמוך לאחר מכן התקשר המשיב לאדם אחר, ולאחר סיום השיחה מסר לסוכן כי ברשות אותו אדם סמים מסוג הירואין וקוקאין. המשיב מסר לסוכן את מחירו של גרם קוקאין, והנחה את הסוכן כיצד ליצור קשר עם המוכר. הסוכן נפגש עם אדם זה וקיבל ממנו קוקאין והירואין במשקל כולל של 40.3 גרם. לאחר העסקה התקשר המשיב לסוכן ושאל אותו האם "הסתדר".

4. לפי עובדות האישום החמישי המשיב קשר עם אשתו, היא הנאשמת 4 בכתב האישום, כדי שתגיש במקומו בקשה לרישום נותן שירותי מטבע על שמה, כדי שלאחר הרישום יוכל המשיב לעסוק יחד עם אשתו במתן שירותי מטבע. הנאשמת 4 הצהירה בטופס הבקשה כי היא נושאת המשרה היחידה בעסק, אף על פי שידעה שהמשיב יעבוד בעסק ויהיה בעל שליטה בו. הנאשמת 4 צירפה לבקשה הסכם שתוכנו כוזב, ולפיו היא רכשה לכאורה את העסק מבן אחיו של המשיב. בקשת הנאשמת 4 התקבלה, ובתקופה שבין חודש ספטמבר בשנת 2012 ליום 4.6.2013 נתן המשיב שירותי מטבע בלא רישום במרשם.

5. בד ובד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. ביום 5.8.2013, במסגרת דיון לפני בית המשפט המחוזי, הודיע בא כוח המשיב כי הוא מסכים למעצר זה, אך הוא שומר על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שתימצא חלופת מעצר מתאימה. בהתאם להסכמת המשיב הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים כנגדו. ביום 1.12.2013 הגיש בא כוח המשיב בקשה לעיון חוזר. ביום 17.12.2013 התקיים דיון בבקשה, בתומו הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 13.1.2014. שירות המבחן העריך כי נשקפת מן המשיב סכנה גבוהה, וכי הסיכוי שהמשיב יעמוד בסייגי שחרורו, באם ישוחרר לחלופת מעצר, הוא נמוך ביותר. שירות המבחן המליץ שלא לשחרר את המשיב ממעצרו. ביום 15.1.2014 משך בא כוח המשיב את בקשתו לעיון חוזר. דיון ההוכחות הראשון בתיק התקיים ביום 27.2.2014, זאת לאחר מספר בקשות דחייה אשר הוגשו, בין היתר, על ידי בא כוח המשיב. תחילת שמיעת ההוכחות התעכבה גם עקב הליך גישור שקיימו הצדדים לפני שופטת, הליך שלא צלח. ביום 11.3.2014 נערך דיון הוכחות נוסף. דיון ההוכחות הבא נקבע ליום 18.5.2014. כמו כן, בהסכמת הצדדים, הושב התיק לגישור.

תמצית נימוקי הבקשה

6. המבקשת - באמצעות בא כוחה עו"ד אייל כהן - טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הגבוהה. מסוכנות זו נלמדת גם מעברו הפלילי של המשיב, הכולל שבע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות נסיון רצח, שוד מזוין וייבוא סמים מסוכנים. בגין עבירות אלה ריצה המשיב שלוש תקופות מאסר. כן מפנה המבקשת להמלצה השלילית של שירות המבחן בעניין המשיב, ולהערכת השירות בדבר מסוכנותו הגבוהה.

תמצית נימוקי המשיב

7. המשיב - באמצעות בא כוחו עו"ד אייל שמחוני - טען בדיון לפני כי אין להטיל לפתחו את האשם בהתמשכות ההליך. לטענתו, התמשכות ההליכים נגרמה, בין היתר כתוצאה משיקולי יומנו של בית המשפט המחוזי, וכן עקב ליקויים בגילוי חומרי החקירה. המשיב הוסיף כי האירוע האחרון הכלול בעברו הפלילי אירע בשנת 2001, וטען כי גיליונו הנקי החל ממועד זה מפחית עד מאוד את המסוכנות הנשקפת ממנו. המשיב טען אף לגופן של הראיות נגדו. הוא הצביע, בין היתר, על פגמים אשר נפלו, לשיטתו, בהפעלת הסוכן המשטרתי אשר, לטענתו, הדיח אותו לבצע את העבירות. במיוחד טען המשיב כי המשטרה הפריטה את שיקול דעתה אל הסוכן, עת הקנתה לו את חופש לבחור בעצמו את יעדיו. יש לציין כי המבקשת השיבה לטענה זו בהודעתה מיום 23.3.2014, וטענה כי אין בה ממש.

דיון והכרעה

8. כידוע, נקודת המוצא היא כי נאשם המצוי במעצר למשך תקופה הארוכה מתשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום, ישוחרר ממעצרו (סעיף 61(א) לחוק המעצרים). לכלל זה קבוע חריג בדמות הסמכות הנתונה לבית משפט זה

להאריך את המעצר מעבר לתקופה של תשעה חודשים, ל-90 ימים בכל פעם (סעיף 62(א) לחוק המעצרים). על בית המשפט הדין בבקשה להארכת מעצר לערוך איזון בין הפגיעה בזכויות הנאשם הנהנה מחזקת החפות לבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור ובהבטחת ניהולו התקין של ההליך השיפוטי. בעת עריכת איזון זה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, למידת המסוכנות הנשקפת מן העצור, לקיומו של חשש מפני הימלטות העצור מן הדין או לשיבוש הליכי משפטי, וכן לקצב התקדמות ההליך המשפטי [ראו, למשל: בש"פ 8529/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (24.12.2013); בש"פ 3468/13 מדינת ישראל נ' הלל טראוב, פסקה 10 (19.5.2013)].

9. יישום שיקולים אלו על עניינו של המשיב מגלה כי דין הבקשה להתקבל.

10. מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא גבוהה. המשיב מואשם במספר עבירות סמים חמורות, המערבות כמויות נכבדות של סמים מסוכנים, וכוללות ניסיון לייבא סמים שכאלה לתחומי המדינה. עבירות אלה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים). בהתאם, "בית משפט זה קבע לא אחת כי מי שנותן ידו בסחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית, לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן" [ראו: בש"פ 4251/09 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.5.09)]. מסוכנותו של המשיב נשקפת גם מעברו הפלילי המכביד, חרף העובדה שעיקרו של עבר זה לפני שנים רבות, וכן מהערכת תסקיר שירות המבחן בעניינו. בנוסף, העבירות בהן מואשם המשיב והעונש הקבוע בצידן מקימות חשש מפני הימלטות מאימת הדין. אמנם, קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי אינו מהיר במיוחד, ויש ממש בטענת המשיב לפיה אין להטיל לפתחו את האחריות הבלעדית להימשכות ההליכים. יחד עם זאת, בהתחשב בהיקפו של התיק ובמורכבותו, אין בכך כדי להטות את הכף לעבר שחרור המשיב.

11. באשר לטענות המשיב בעניין עוצמת הראיות ובעניין השימוש בסוכן מדיח, הרי שטענות אלה מקומן להתברר בהליך העיקרי. אמנם, טענות המשיב ראוי שילובנו, אך המסלול הדיוני המתאים לכך איננו בקשה להארכת מעצר. על כן, לא מצאתי בטענות המשיב טעם המצדיק בחינה מחדש, בשלב זה, של מסקנת בית המשפט המחוזי בדבר קיומן של ראיות לכאורה או של מסוכנות.

12. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 27.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 56235-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם מבין המועדים.

ניתנה היום, כ"ב באדר ב' התשע"ד (24.3.2014).

ש ו פ ט